

Akademie múzických umění v Praze

Divadelní fakulta

Katedra činoherního divadla

Diplomová práce

Jáchym Kučera: Rovnováha vnitřního a vnějšího při tvorbě postavy

Oponentský posudek

Jáchym Kučera si ve své diplomové práci vytyčil cíl najít a pokusit se popsat balanc mezi vnějším projevem a jeho vnitřním opodstatněním při herecké práci. Vychází přitom logicky ze svých osobních zkušeností ze studia na Divadelní fakultě AMU, kde často slyšel od svých pedagogů, že je jeho projev hodně vnějškový, což přirozeně vedlo k jeho přílišné sebekontrolě a k touze najít onu vnitřní pravdivost.

V první části své práce se student zamýšlí v obecnější rovině nad základními fenomény herecké tvorby, uvažuje o kladech i z dnešního hlediska problémech hereckého paradoxu, jak jej popsal Denis Diderot. Věnuje se zejména tzv. vnitřní složce herectví, kterou podle něj tvoří mj. emocionalita, energičnost, koncentrace či schopnost přecházet mezi napětím a uvolněním, vymezuje pojmy „prožívání“ a „představování“. Dochází také k důležitému faktu, že není důležité, co herec „uvnitř“ cítí, jako jak to navenek působí. Je však přesvědčen, že „vnitřní pravdivost“ je bezpodmínečně nutná k tomu, aby byl herecův projev pravdivý i „navenek“. A jak oné „vnitřní pravdivosti“ dosáhnout je to, co Jáchyma Kučera nejvíce zajímá a zároveň trápí. Je totiž svými vrozenými fyzickými dispozicemi, k nimž patří výrazné vnějškové mimické rysy, předurčen k tomu, co označujeme vnějškovým projevem, mnohdy bez zřetelného vnitřního obsahu.

Hledání tohoto vnitřního obsahu se výrazně promítá i v druhé části jeho diplomové práce, kterou autor věnuje tvůrčímu zkušebnímu procesu jeho jednotlivých rolí v absolventských inscenacích ve školním divadle DISK. Z výše uvedeného je pochopitelné, že pro typ herce, jakým Jáchym Kučera bezesporu je, bylo relativně snadnější vytvořit vysoce stylizovanou postavu Podnikatele M v inscenaci Rituální vražda George Mastromase (Denis Kelly, režie

Adam Svozil) než postavu Kouzelníka v inscenaci Povídky z Vídeňského lesa (Ödon von Horváth, režie Josef Kačmarčík). Tvůrčím problémem a trápením s vytvořením této postavy také věnuje student ve své práci nejvíce prostoru. Je to pochopitelné, neboť si u takto složitě a nejednoznačně postavy herec (zvláště méně zkušený) nevystačí pouze s vnějškovými hereckými prostředky, ke kterým hledá vnitřní opodstatnění, ale naopak by měly být, dle mého názoru, vnitřní svět dané postavy konkrétně a jasně určen. Zde si myslím, že by značně pomohlo ujasnění si především tématu postavy. O tématu jako takovém se však Jáchym Kučera ve své práci vůbec nezmiňuje.

Celkově lze říci, že Jáchym Kučera ve své diplomové práci splnil hlavní cíle, které si v úvodu vytyčil. Práce je přehledná, systematická a ve svém výsledku nadprůměrná. Přesto, že jistě nezpracovává dané téma vyčerpávajícím způsobem, je velmi cenná svou upřímností a osobní sebereflexí. Sympatická je jeho touha naplnit jemu přirozený vnější herecký projev divadelně pravdivým vnitřním obsahem a tím herecky nadále růst.

Rozhodně diplomovou práci Jáchyma Kučery doporučuji k obhajobě.

Doplňující otázky:

1. Ve své práci se prakticky vůbec nezmiňujete o tématu postav, které jste ztvárňoval. Jak důležité je, podle vašeho názoru, téma při tvorbě postavy, zvláště pak ve vztahu k tzv. vnitřní pravdivosti?
2. Ve všech svých příkladech popisujete tvůrčí cestu k celkovému pojetí postavy od tzv. vnějšího hereckého projevu k tzv. vnitřnímu hereckému projevu. Zažil jste již ve své divadelní praxi opačný postup? Pokud ne, dokážete si jej představit? Dokážete popsat, jaké jsou jeho výhody a úskalí?

V Praze 2. ledna 2018

doc. Mgr. Milan Schejbal

